

תת"ע 6833/08/15 - מדינת ישראל נגד הרוש מרדכי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6833-08-15 מדינת ישראל נ' הרוש מרדכי 01 מרץ 2017

לפני כבוד השופטת ענת יהב
בעניין: מדינת ישראל
נגד

הרוש מרדכי
ע"י ב"כ עו"ד נתאי

גזר דין

הנאשם הורשע ביום 30.8.16 לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של אי ציות להוראת שוטר במדים אשר הורה לו ביום 6.7.15 בשעה 11:30, להזיז את רכבו מן המקום אשר חנה ברחוב ובהמשך אף סירב לבקשתו לעלות ולעמוד על המדרכה ונותר על הכביש.

לבקשת הנאשם נדחו הטיעונים לעונש ונשמעו ביום 17.1.17.

טיעוני המאשימה:

המאשימה מפנה לנסיבות ביצוע העבירה כפי שנקבעו בהכרעת הדין, מהן מבקשת לקבוע על חומרת נסיבות העבירה.

מפנה לעובדה שלנאשם וותק נהיגה משנת 2003 ולחובתו 9 הרשעות קודמות.

מבקשת פסילה בפועל שלא תפחת מ- 3 חודשים.

טיעוני ההגנה:

ב"כ הנאשם מבקש להצביע על כך, כי מדובר בעבירה המצויה על פי נסיבותיה ברף התחתון ולא כפי שעותרת המאשימה, לטענתו העובדה שהנאשם לא עלב או פגע פיזית בשוטר יש בה כדי להוכיח את טענתו בדבר פחיתות החומרה.

מפנה אף לעובדה שמכיוון שמדובר ברכב שחנה ולא "היתה עבירה עם כלי רכב" הרי שיש לכך נפקות להטלת עונש מקל, כמו כן, מפנה לעובדה שבסופו של יום הפעולה אשר נתבקשה על ידי השוטר - בוצעה.

מבקש שלא להטיל על הנאשם ענישה שהינה פסילה בפועל ואף לא כזה שיהא על תנאי.

דין והכרעה:

לפי סעיף, 40 ג'(א) לחוק העונשין, העונש ההולם את מעשה העבירה ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה (לפי סעיף 40ב לחוק העונשין).

על מנת למצוא את היחס ההולם בין העבירה, מידת אשמו של הנאשם בהתאם לעקרון המנחה, בית המשפט ישקול את חומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה ומדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

באירוע זה, נסיבות ביצוע העבירה:

השוטר הוצרך לעלות לביתו של הנאשם, אשר נעתר לדרישתו וירד לבצע את אשר ביקש באופן מיידי, אולם במעמד בו היו ברחוב וכנראה לאחר שהנאשם ראה מי עומד מאחורי הגשת התלונה (שכנתו), החליט שלא לבצע את אשר נתבקש אלא רק לאחר שהחל השוטר לרשום את הדו"ח (ולאחר שזה נאלץ לשוב על עקבותיו ולרדת מן האופנוע).

הערך החברתי שנפגע

הוא החשיבות של ציות לאנשי החוק האוכפים אותו, אנרכיה ומכאן לפגיעה בבטחון הציבור.

על פי הכרעת הדין והנסיבות כפי שנקבעו וצויינו לעיל, לא התרשמתי כי מדובר באדם שבדרך כלל אינו מציית או כי נתכוון מראש שלא לציית לשוטר, שהרי נענה לשוטר וירד עימו לרחוב.

אולם כפי שציינתי באותו מעמד, נמלך בדעתו, לא מילא אחר הוראות השוטר כפי שנתבקש ואף החל להתווכח עם השוטר תוך שהוא מנהל ויכוח אף עם אותה מתלוננת.

בסופו של דבר, אמנם הרכב הוזז ממקומו, אולם רק לאחר רישום הדוח ולאחר שגרם לעיכובו של השוטר למעלה מן הצורך.

נסיבות ביצוע העבירה מצויות ברף הבינוני- נמוך ומכאן שהפגיעה כערך חברתי אף הוא כך.

מדיניות הענישה:

בחינה של גזרי הדין של בתי המשפט לתעבורה מעלה כי מתחם הענישה נע בין פסילה על תנאי עד פסילה בפועל של 5 חודשים בליווי רכיבים נוספים של קנס ולעיתים אף רכיב של מאסר על תנאי.

תת"ע 604-11-10 - מד"י נ' עובדיה -

השופט מלמד גזר פסילה ע"ת של 5 חודשים למשך שנתיים וקנס של 500 ₪.

ת"פ 1492-09 - מד"י נ' יבגני מנדביץ -

כב' השופט הימן אישר הסדר טיעון וגזר קנס ותנאי בן 7 חודשים למשך שנתיים.

תת"ע 1022-09-10 - מד"י נ' אושרי תורה -

כב' השופט אלון אופיר גזר קנס, התחייבות ומאסר על תנאי.

תת"ע 924-09 - תביעות נגב נ' יונתן שורק -

כב' השופטת גרבי גזרה קנס ופסילה בפועל של 30 ימים.

תת"ע 9404-04-16 מד"י נ' אברהים יוסרי-

כב' השופט פרי גזר פסילה על תנאי וקנס.

רע"פ 4812/14 טלר נ' מד"י-

ביה"ש המחוזי הקל את העונש אשר נגזר בבימ"ש השלום לעונש של 45 ימי פסילה, כאשר בימ"ש העליון לא אישר רשות ערעור.

רע"פ 1812/14 אבשלום נ' מד"י -

בימ"ש העליון דחה בקשה לרשות ערעור והותיר רכיב פסילה בן חודשיים ימים.

רע"פ 1034/13 אליהו רונן נ' מד"י-

נדחה ערעור, כאשר על הנאשם נגזרו 5 חודשי פסילה בפועל.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - לפי סעיף 40ט'(א), בדבר שיקולים נוספים שאינם קשורים לביצוע העבירה.

הנאשם נוהג משנת 2003, לחובתו 9 הרשעות קודמות ביניהן אי ציות לתמרורים, כשאין בעברו עבירה דומה. הנאשם

סטודנט ואדם המנהל את חייו בצורה נורמטיבית, אשר נישא לבת זוגו זה לא מכבר.

הינו מפקד בצנחנים והשתתף במבצע "צוק איתן" (תעודת הערכה הוצגה לבית המשפט).

העונש הראוי לנאשם אשר ישקלל את כל הנסיבות, שייתן מענה לעובדה כי אירוע שהיה צריך להסתיים באחת נמשך ונמתח מעבר לרצוי, תוך שהנאשם מתווכח עם השוטר, אולם מאידך נוטל בחשבון את היות הנאשם בסה"כ נהג שעברו אינו מכביד ועבירה מסוג זה, איננה מאפיינת אותו, כשהוא מודע ומבין את משמעות הציות, נמצא באמצעו של המתחם כשהוא נוטה לרף הנמוך.

לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך של 200 ₪, הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.5.17.
2. פסילה בפועל של 60 ימים. הפסילה תחל היום.
מוסבר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט.
לא יפקיד יהא פסול מלנהוג אך הפסילה לא תימנה.
3. פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ג' אדר תשע"ז, 01 מרץ 2017, במעמד הנוכחים

קלדנית: גם ציפורה דויד